

Коленъ.

Да, господарю.

Г. Данденъ.

Бжрже, вжрви, и скоро да са вжренешъ. (като съка че е самичакъ). А азъ да отида въ къщи да чѣкамъ да . . . — но чювамъ нѣкого. Да не бѫде жена ми ? Трѣба да послушамъ, и да са ползувамъ отъ темпотжта. (Г. Данденъ отива та съда при портата на къщата си.)

ЯВЛЕНИЕ V.

Ангелика, Клитандру, Клодина, Любенъ,

Г. Данденъ.

Ангелика. (на Клитандра.)

Сбогомъ. Време е да са отдалечимъ.

Клитандру.

Какъ ! Толкозъ рано ли ?

Ангелика.

Доста си побжбрахми.

Клитандру.

Ахъ ! госпожо можахъ ли азъ да ви говора и да намера въ едно толкозъ кратко време, всичките думи които ми трѣбваха ? Трѣбвать ми цели дни за да ви са изесия добре, за всичко осещамъ въ сжрцето си, а не сѫмъ ви казаль освѣнъ една малка часть отъ онова, което искахъ да ви кажа.